

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

Художественнитѣ произведения на Христо Ботйовъ.

Продължение: — Едно заключение. — Пѣсенъта на Ботйова и емоцията въ изкуството. — Социалната симпатия. — Изкуство на идеята и на образа. — Що е изкуство? — Изкуството въ художественната пѣсенъ на Христо Ботйовъ. — Нѣколко библиографически бѣлѣжки и още една бѣлѣжка. — Пѣсенъта на борбата и пѣсенъта на бждащето. — „Царството на разума“ въ поезията. — Лирическата пѣсенъ. — Чувство, умъ, въображение. — Образи. — Картини. — Природа. — Пѣсенъта на Балкана. — Самодивската красота. — Сжщността на Ботйовата поезия. — Българската критика и художественнитѣ произведения на българския поетъ. — Какво успоряватъ на Ботйова? — Неговитѣ „литературни кражби“ и сънътъ на литературнитѣ пирати.

I.

Волтеръ бѣ казалъ, че поезията е музика на душата. Ако тази мисль изразява една истина, бащата на българската поезия трѣбва да се смѣта честитъ съ това, че неговото художество — хуморъ и пѣсенъ, сж отгласъ не само на неговото лично настроение, но че тѣ сж музика на цѣлъ животъ и на цѣло бждаще. Защо това така ?

Художественниятъ разказъ и хуморътъ на Ботйова изразяваха въ словесни и вещественни образи, както личното гледище на поета, така сжщо гледището на цѣла една срѣда, на цѣла една генерация, която по